

Bence Lajos

Mindent meggyónni

Ábel Kornél segédtsztnek

Ki tudná legyőzni a
megsemmisítésünkre kitalált ármányt,
a gyilkos golyó manipulált ívének
útját ki tudná kiszámítani, mondd, ki?
S ki lenne képes – merő gyűlöletből –
falhoz állítani a szederarcú,
egyre halványodó szivárványt.

S a szörnyűségeket ki tudná
helyettük is meggyónni,
az első bajonett döfés
őrületét feloldani, feloldozni,
ahogy átdöfi a bordát,
s az áldozat hörögve elzuhan,
ki képes átélni a parancs súlyát,
ahogy – rohamra! – szólítva
lomhán indul a sereg az éjszaka
leple alatt ölni, öldökölni.

S ki remélhetett volna,
megjárva a poklot, tiszta lelkű
katonáinak bemocskolt öltözékébe
takarózva, feloldozást...
A poklot megjárta Gyóni talán,
Galíciában, s lent, ott az
isonzói pokolban vérezők.
Európa közepén, a csukaszürke bakák
a hazáért mindhalálig, bűnhődve
az elvérzett birodalom valós,
vagy el sem követett vétkeiért,
– Isten és Ember előtt–
megbékélve önmagunkkal is,
kinek tudnának
őszintén mindent meggyónni?!